

видатъ отъ Горица и отъ други по-съверни мѣста. Още по-силенъ се напрѣдъ кѣтъ на арнаутите въ Пόле. Българите сѫ изчезнали прѣзъ XIX. вѣкъ отъ съвернитѣ села, а днесъ бѣгатъ отъ всички други поради страшнитѣ опустошения, на които сѫ изложени. Село *Граждані* е било до скоро българско. Арнаути дошли малко прѣди 50 год. и сега тѣ сѫ болшинство. Има още 8 български кѫщи, които скоро ще бѣгатъ. Въ Жуна, ако и да има сега само едно село арнаутско, българското население постоянно напушта тоя край, защото е притѣснено отъ турцитѣ и торбешитѣ. Отъ *Горно и Долно Елевци* 25 кѫщи сѫ прѣселени въ Скопие, други въ Битоля и въ скоро врѣме българското население ще изчезне. Българи е имало до прѣди 30—35 год. и въ арнаутското село *Баланци* и въ турското *Коджоджикъ*, но сѫ всички избѣгали. Тоя край е опустошенъ жестоко отъ арнаутскитѣ пълчища на Али Паша, които съсипали Божи Градъ въ долината на р. Дримъ кѣмъ края на XVIII. в.¹⁾ Наблизо до Елевци е имало голѣмо българско село *Бъжаново*, унищожено въ началото на XIX. в. Само въ Мала Рѣка арнаутите още не сѫ проникнали и то благодарение на торбешитѣ отъ една страна и на обстоятелството, че тамошнитѣ български села сѫ голѣми отъ друга страна. Но изселяванье на българи има и отъ тамъ.

Повече кѣмъ съверо-изтокъ, въ горния край на мѣстността Рѣка, известенъ подъ името *Голъма Рѣка*, населението е само арнаутско. Тукъ има 23 арнаутски села, отъ които само едно, *Духъ*, пада административно кѣмъ Тетовската Каза. Повече отъ половина населението тукъ е православно християнско. Арнаутите въ Голъма Рѣка сѫ стари жители на мѣстото. Между тѣхъ е имало българи, които сѫ поарнаутени. Рѣканитѣ запазили по-дълго врѣме вѣрата си, като били много скрити въ тоя край. Потурчаньето имъ е усилено прѣзъ края на XVIII. в. и се е продължавало по-късно отъ половината на XIX. в. Послѣдно потурчанье на повече кѫщи е имало около 1855 год. въ с. *Штировица*, когато послѣднитѣ 30 хр. кѫщи сѫ приели мухамеданството. Както отъ съверъ така и отъ югъ групата на рѣканитѣ се допира до български села и населението е двоезично. Жителитѣ отъ *Бъличица* и *Киченица* говорятъ добре български, но домашниятъ имъ езикъ е арнаутски. Също двоезично е населението на с. *Духъ*. Това село е прѣснато на широко по планинскитѣ височини, които дѣлятъ коритото на р. Радика отъ коритото на р. Вардаръ. И безъ съмнѣние голѣма

¹⁾ Ali Pascha von Janina, Berlin, 1821, стр. 33.